

Vážená paní profesorko a spolužáci

tímto bych vás chtěl seznámit s knihou Božská komedie, kterou napsal známý italský spisovatel Dante Alighieri. Vydalo ji nakladatelství Československý spisovatel pro členy Klubu přátel poezie. Přeložil Vladimír Mikeš.

Osnova :

1. Informace o autorovi
2. Informace o díle
3. Ukázka z díla
4. Charakterizace stylu a jazyka
5. Hodnocení
6. Použitá literatura a zdroje

Dante Alighieri se stal předchůdcem renesance a jeden z nevýznamnějších představitelů světové literatury. Byl to florenský šlechtic, který dosáhl značného vzdělání, zabýval se studiem antického i soudobého italského a provenšálského básnictví. Byl stoupencem protipapežské strany a musel zbytek svého života strávit ve vyhnanství.

Knih je rozdělena na 3 části. Peklo, Očistec a Ráj. Dále je samotný obsah knihy doplněn překladatelským popisem autora a doby, ve které žil. Jedná se o veršovanou prózu. Hlavní postavou je sám autor, kterého po pekle a očistci provází básník Vergilius. Po své cestě se setkává se slavnými osobnostmi. Rájem ho provází jeho milénka Beatrice, která je symbolem krásy a dokonalosti.

Ukázka z díla :

Nessus se brodil zpátky k tratolišti když narazili jsme na divný les a nikde cesta. A na stromech listí ne zelené, ztemnělé jako rez, ne větve, suky jak pařáty skřetů, ne plody, trní jedovaté. Děs V tak drsném, temném houští, jako je tu nežije zvíř, jež z obydlených míst se od Ceciny táhne ke Cornetu. Harpyje si v nich nadělaly hnízd, ty, co Trojanům zvěstovaly zkázy, když u Stropád je nenechaly jíst. Veliká křídla, lidské tváře, vazy, pařáty, drápy, břicho plné per. A skřehotaly v tom podivném mlází. „Hle," Mistr řekl, „jdeš do dalších sfér, tady začíná druhé mezikruží, tohle vymyslel snad sám Lucifer, jedna z největších hrůz je v téhle strži, a budeš-li se dívat, poznáš sám, že moje slova pravdě ještě dluží." Ozýval se tu nářek ze všech stran a nikde nikdo, kdo by nařikal

si: zmaten jsem stanul, oči dokořán. Myslím, že myslel, že si myslím asi, že někdo se nám schoval do křoví, z něhož jako by vycházely hlasy. „Stačí jen zlomit," Mistr napoví, „jediný proutek, který raší z kmene, a překoná to všechny představy." I vztáhnu ruku, zvědavost mne žene, větvičku urvu z pokroucených dřev a tu se ozve z větve ulomené: „Proč trháš mě?" a řine se z ní krev.

„A k čemu ti je lístek utrhnutý? Ty nemáš soucit?" Zní v tom žal i hněv. „Jsme jenom křoví, pokroucené pruty, ale my také lidmi bývali, i k duším hadů bys měl být míň krutý." Jak vlhký klacík když se zapálí na jednom konci a z druhého tryská syčící míza, dým se vyvalí.

Dílo je psáno ve verších. Velmi hojně se tu vyskytují přirovnání. Také je tu dost využíváno čárek a středníků.

Kniha se mi nelíbila, neboť jsem musel jednu pasáž číst i vícetkrát, abych pochopil, co tím autor vůbec chtěl vyjádřit

Literatura a zdroje : kniha Božská komedie

http://cs.wikipedia.org/wiki/Dante_Alighieri

<http://literatura.kvalitne.cz/da.htm>